

Feliciteatie installatie nieuwe politiechef Ingrid Schäfer in Statenzaal Gouvernement aan de Maas op 4 april 2018

Dames en heren,

(Korpschef Erik Akerboom,

Regioburgemeester Annemarie Penn,

Hoofdofficier van Justitie Jan Eland,

Burgemeesters,

Vertegenwoordigers van de korpsleiding,

leidinggevend van de eenheid Limburg,

vertegenwoordigers van de politie uit België en Duitsland,

vertegenwoordigers van Blue M, Roze en Blauw en Kracht van het Verschil)

En natuurlijk politiechef Ingrid Schäfer, echtgenoot Riche, goed opgevoede boefjes Stijn en Ruben, ouders en overige trotse familieleden en vrienden,

Beste Ingrid Schäfer,

Van harte gefeliciteerd, namens het volk van Limburg, met uw officiële benoeming tot politiechef in Limburg. Hier in het Gouvernement aan de Maas, het huis van Limburg.

Limburg dat in 1953 de primeur kende van de allereerste vrouwelijke politieagenten.

Het was immers in Heerlen dat voor het eerst in Nederland geüniformeerde politievrouwen de straat optrokken. Toen nog aangestaard door een rijen dik, stomverbaasd publiek.

Vandaag – 65 jaar later – verwelkomen we – gelukkig een stuk minder verbaasd - de allereerste vrouwelijke politiechef van Limburg.

Niet de allereerste vrouwelijke politiechef van het land, maar wel – en die primeur hebben we dan weer wél - de allerjongste...

Maar toen – in 1953 - waren die eerste politievrouwen, dus nog een ware attractie. Ze – het waren er drie – doken toen met naam en toenaam in zo'n beetje alle media op ...

... Van landelijke en regionale kranten tot bladen als de Margriet tot en met het Polygoonjournaal. Ze waren voor die tijd, zeg maar, een ware mediahype...

Die primeur van die eerste vrouwen in uniform hadden we te danken aan de Heerlense korpschef van toen: Frans Prick.

Aan de Volkskrant van die dagen – die hem als een **zeer** moderne hoofdinspecteur typeerde – vertelde hij dat 'het grijpen en achter slot zetten van misdadigers' in zijn ogen **niet** de eerste plicht was van de politie.

Nee, dat was volgens hem juist het **voorkomen** van delicten...

... Dus preventief werken, beschermen en service bieden. Én – heel belangrijk – in goede verstandhouding staan met 'de burgerij'...

In die woorden zie ik een mooie parallel tussen de korpschef van toen en u als kersverse politiechef van nu.

Want ook u ambieert een politie die – in meer modern taalgebruik – midden in de wijk, midden in de samenleving, midden in Limburg staat...

... Net zoals ik u in een filmpje voor de Limburgse 'burgerij' vrijwel letterlijk zijn woorden hoor herhalen, als u zegt dat 'we als politie niet alleen van de boeven vangen en harde maatregelen zijn'. ... En het niet alleen om straf gaat, maar óók om zorg en preventie...

En ik zie nóg een parallel.

De korpschef van toen wilde vooral vrouwelijke agenten om 'de jeugd tegen zichzelf en de wereld te beschermen'. Wat er op neer kwam dat deze drie dames onder meer:

- het 'strafklasje op het politiebureau' onder hun hoede namen, waar jonge overtreders hun vrije middag moesten doorbrengen;
- of disco's, bars en bioscopen afspeurden op zoek naar jongeren, die daar gezien hun leeftijd nog niet mochten vertoeven;
- of, als het zo uitkwam, op straat ontdekte spijbelaars achterop hun dienstfiets terug naar school brachten...

Ook u, Ingrid Schäfer, was gefocust op deze doelgroep, toen u eerder Jeugd in uw portefeuille kreeg. Met **succes**, want u wist een daling van het aantal jeugdige probleemgroepen voor elkaar te krijgen.

Niet door álle boefjes in een strafklasje te zetten – ik kijk nu Stijn en Ruben níet aan, maar met name de échte rotte appels te isoleren...

Tot zover het verleden, want ik verheug me mét u als politiechef op een mooie toekomst...

... Een mooie toekomst die er zeker moet inzitten, omdat u een grote fan bent van 'de verbinding'.

En verbinding is precies wat Limburg nodig heeft. Op vele fronten...

- Op het **sociale front**, omdat het Limburg economisch bijzonder goed gaat, maar nog **lang niet** iedereen daarvan meeprofiteert. Dan is het goed om een politiekorps te hebben, dat weet wat er leeft en weet wie wat hulp kan gebruiken ...
- Op het **internationale front**, omdat niet allen rampen, crises maar ook criminelen zich niet laten stoppen door grenzen. Dan is het geen *fun*, maar pure noodzaak om verbinding te hebben met de buitenlandse partners, die in Limburg vaak zoveel dichterbij zitten dan binnenlandse...(en dan is het zéker goed om te zien dat die buitenlands partners hier vandaag ook aanwezig zijn)
- En op het **onderwijs-front**, waarmee u graag wilt samenwerken. Omdat u inziet dat de Limburgse kenniswereld u een hoop slimme jongens en meisjes kan leveren. Nét zo slim als al die types in CSI-series. Al weet ik niet of u daar naar kijkt, want van Flikken Maastricht heeft u, naar verluidt, ook niet meer dan twee afleveringen gezien...

Ik hou het even bij deze drie fronten waarop het belangrijk is verbinding 'te zoeken, te vinden en te behouden'. Het zijn er natuurlijk veel meer. Maar voor nu is het voor **u** belangrijk om te weten dat u ook in mij een bondgenoot kan vinden. Een bondgenoot die desgevraagd ook aan de deuren in Den Haag kan rammelen.

Beste Ingrid Schäfer, ik hoop dat u mij vergeeft dat ik in mijn woorden misschien iets te veel aandacht heb besteed aan uw 'vrouwzijn'. Een aandacht die u eigenlijk maar raar vindt.

En daar moet ik u feitelijk gelijk in geven. Want in Limburg worden vrouwen aan de top – zoals in het openbaar bestuur – steeds minder zeldzaam. Zo is Limburg bijvoorbeeld de laatste zes jaren aanzienlijk **meer** vrouwelijke burgemeesters **rijk** geworden dan mannelijke...

Relevanter is dus wellicht dat u geboren en getogen Limburgse bent. En dus – zoals het provinciale dagblad kopte – de 'Limburgse mores' meester bent. Als jongste chef van Nederland.

En dao zien veer es Limburgers netuurlijk bezunder gruuts op

Ofwel in goed Nederlands: daar zijn wij als Limburgers bijzonder trots op

Ingrid Schäfer, nogmaals van harte gefeliciteerd – *perficia* - en heel veel succes.

Ik verheug me op een mooie, op alle fronten verbindende samenwerking.

